

OJ, FIJOLE, NOVO LETO JE!

MARIO BATELIČ

Oj, fijole, novo leto je! je četrta samostojna plošča Katic od leta 1995, ko je izšel prvenec, od prejšnjega albuma pa je minilo kar osem let. Svež album se, kot že naslov posredno namiguje, osredotoča na pesmi iz časa okrog novega leta, torej koledniške pesmi, ki so se prepevale ob božiču, novem letu, treh kraljih in svečnici.

Ženska vokalna zasedba Katice, ki je širšo popglasbeno množico očarala s sodelovanjem z Magnificom, še najbolj prepoznavnim v skladbi *Zeleni Jure*, je svojo dejavnost zastavila na amaterskih osnovah. Pa to nikakor ni mišljeno v slabšalnem pomenu, ampak v pomenu »ljubiteljski«: tisto, kar počnemo iz ljubezni. Zasedba se je namreč le redko oglašala tako s koncerti kakor z diskografskimi izdajami. Slednjih je pravzaprav le za peščico, zato pa so toliko bolj premišljene in konceptualno zaokrožene.

Tudi ta album je zastavljen tematsko, kakor to Katice pravzaprav ves čas počnejo. Koledniške pesmi so prepevale že nekaj let, posnele pa so jih v preteklih dveh letih. Nekaj posnetkov je nastalo v cerkvi sv. Jakoba v Ljubljani, nekaj pa v studiu. V sporedu so se Katice – kar je spet ena od značilnosti njihovega početja – sprehodile po kar se da širokem slovenskem kulturnem prostoru in zaobjele prekmurske, istrske, gorenjske, štajerske, koruške, rezijanske in primorske pesmi, kot sklepno pa so uvrstile pesem slovenskega skladatelja iz 19. stoletja, Leopolda Belarja.

Katice se pesmi lotevajo na različne načine; večina zazveni v večglasju, sem ter tja pa kakšno zapojeta le dva oziroma štirje ženski glasovi. Pesmi preveva slovesnost in vzvišenost, večkrat pa tudi sakralnost, saj je veliko pesmi o Jezusu, Mariji in Jožefu. Kljub temu nekateri napevi delujejo šaljivo, nagajivo, prifrknjeno. V to kategorijo sodi štepec pesmi, ki so jih Katice zapele

Pevska skupina Katice pri fotografiranju za zgoščenko.
(Foto: Matjaž Banič, oktober 2009.)

ob instrumentalni spremljavi, ter nekaj napevov, ki jih zapojejo otroci članic zasedbe. Tudi za kratke, a učinkovite instrumentalne pasaže so poskrbeli družinski člani Katic, natančneje njihovi soprogi, kar kljub umetnosti izvedbe celemu albumu doda sproščenost in na začetku omenjeno ljubiteljskost.

Na albumu *Oj, fijole, novo leto je!* je Katicam uspelo lepo ujeti govorne in harmonske posebnosti ter odtenke različnih slovenskih pokrajin, kakor tudi različnosti zadane si tematike. Pristrčne in ubrano odpete pesmi se večje sprehajajo med ljudskim izročilom in modernim poseganjem po dediščini ter njeno posodobljenostjo. Ob vsem potrošniškem, bučnem in nasilnem norenju okrog »veselega decembra« predstavljajo prepotrebno iskrico skromnosti in preprostosti, ki vas prevzame in premakne v lepšo paralelno realnost, ne glede na to, ali, denimo, besedo »Jezus« uporabljate le kot nezavedno mašilo ali pa jo izgovarjate s spoštovanjem v molitvi. Katicam se zahvaljujemo za lepo voščilo, ki so nam ga ponudile ob koncu leta 2009, in voščilo tudi vračamo – z željo, da na njihovo naslednje prikupno darilo ne bo treba čakati osem let!

Pevska skupina Katice pri fotografiranju za zgoščenko.
(Foto: Matjaž Banič, oktober 2009.)

Pevska skupina Katice pred predstavitvijo vojaških pesmi na letnem koncertu društva Folk Slovenija.
(Foto: iz arhiva skupine, 4. 12. 2009.)